

Demà acaba el termini per al lliurament voluntari d'armes

Als que no les hagin lliurades els seran aplicades les corresponents sancions

Aquest migdia, en rebre els periodistes el delegat general d'Ordre Públic a Catalunya, senyor Echevarria Nova, els ha manifestat que el termini per a aquest lliurament voluntari, d'acord amb el que han publicat i que esperava que tothom lliurés abans les armes, ja que el contrari s'imposaran les sancions corresponents. Un reporter li ha preguntat següentment si havia estat a València, a la qual cosa el senyor Echevarria Nova ha contestat que no havia sortit per a res de Barcelona.

AJUT A EUSCADI

El Comitè del Socors Roig Internacional del Maresme, responen a la crida feta pel Socors Roig Internacional, ha lliurat tres camions carregats de generals destinats als braços lliuradors euscarcs.

El S.R.I. ha lliurat aquests camions al Comitè permanent d'ajut a Madrid, a tota els frances, que és el que organitza l'ajut a Euscadi.

Tot Catalunya ha de respondre a la consigna donada: Catalans, ajudeu Euscadi!

Catalunya tota ha de respondre a la consigna donada: Catalans, ajudeu Euscadi!

Envieu els vostres donatius pro ajut a Euscadi al Comitè Permanent d'ajut a Madrid, Passeig de Pi i Margall, 38, primer.

Els francesos volen que la cursa aèria Nova York-Paris comenci a Nord-Amèrica

Chicago 21.—L'aviador James Mattern ha anunciat que Dick Merrill i ell han començat negociacions amb els homes de negocis de Toronto per a prendre el Canada com a lloc de sortida de la cursa aèria Nova York-Paris i que tots dos hi participaran.

Segons Mattern un grup d'homes de negocis està molt interessat per aquest projecte. Ha enviat un telegrama a Pierre Cot, que diu: «Esperem que jureu oportunitat invitar el

Nota de la R.—Informes que s'han recollit al ministeri francès de l'Aire indiquen que França no acceptarà el canvi de lloc de sortida de la cursa Nova York-Paris.

Setmana pro Euscadi

Del dia 29 de maig al 6 de juny

Organitzada pel Comitè pro Exèrcit Popular Regular, en col·laboració amb la Delegació General d'Euscadi a Catalunya. Començarà amb l'escena de Barcelona del canvi d'Artur Campión «Pedro Marín» al Teatre del Liceu, el dia 29 de maig.

En un xalet de Madrid, la policia descobreix una emissora clandestina

També ha estat trobada una gran quantitat de bombes de mà, matèries explosives i diverses armes

Madrid, 21.—La policia madrilenya ha practicat recentment un servei de gran importància. Ha descobert al carrer de Diaz Briones, 11, hotel, una emissora clandestina de ràdio i gran quantitat d'armes i explosius.

A aquesta casa hi viu Antoni Briones, que es trobava absent al moment d'èsser practicada la diligència per la policia. En una de les habitacions immediates al pati, trobaren els agents una emissora de ràdio en perfecte estat de funcionament, proveïda d'un transmissor Morse, així com també set obusos de diversos calibres.

La policia prossegueix l'escorcoll i veu que al garatge proper a la casa hi havia una galeria subterrània on es trobava una caixa que contenia bombes de mà i diversos explosius. Fou necessari practicar unes excavacions en la terra que recobria aquesta galeria i entrada a alguns metres, fou trobada una altra caixa que amagava gran quantitat de trinitol, dinamita i diversos dipòsits de material explosiu, així com bombes de mà; també es trobà un

sac que contenia clorur de sodi i carbó vegetal.

Al terradet corresponent a un altre petit pati foren trobats dotze paquets d'un quil·lo de pólvora de mina i una gófia un copil bisulfit que, examinat minuciosament, es sospita que hagi pogut ésser utilitzat com a heliògraf. A la mateixa gófia es trobaren dos fusells mauser i una escopeta de caça, i quatre-cente vint cartutxos de fusell.

El llogador de la casa ha estat detingut i tracta de justificar l'existència de tot el material emmagatzemat, que ell mateix emmagatzema dient que l'aparell emissor el tenia per ésser afegit a totes les qüestions de ràdio i els obusos per proposar-se instal·lar un petit museu. Pel que fa a les armes i explosius, ha manifestat que ignora qui ha pogut col·locar-les en els llocs on han estat descobertes.

La policia ha detingut també provisionalment la promesa d'Antoni Briones i altres persones i familiars d'aquest.

“UNA VICTORIA DE FRANCO ES UNA HIPOTESI ABSURDA; PERO EN EL CAS QUE POGUES ESSER UNA REALITAT, REPRESENTARIA PER A FRANÇA UN PERILL IMMEDIAT”, ha dit John Dos Passos, a París

A l'estranger no s'adonen de la importància que té la lluita que el Govern republicà sosté contra el rebels i el feixisme

París, 21.—«Destruir el feixisme a Espanya equival a estalviar-se una guerra mundial», ha declarat el redactor de l'Agència Espanya el cèlebre novel·lista americà John Dos Passos, el qual ha arribat a París després de la seva llarga estada a l'Espanya democràtica.

«—ha prosseguit John Dos Passos—: els espanyols no encerten a comprendre, ni jo tampoc, que a l'estranger no es donin més compte de la importància que té la lluita que sosté el Govern republicà contra els rebels i contra el feixisme alemany i italià. Una victòria de Franco és una hipòtesi absurda. No crec en ella, iestic persuadit de la victòria república, encara que la guerra hagués d'ésser llarga. Però si els rebels, en hipòtesis, arribessin a vencer, la seva victòria representaria per a França un perill immediat. Franco ho ha venut tot a Alemanya i a Itàlia. El seu únic suport a Espanya són els grans terratinos, els representants d'un sistema d'exploació agrícola completament caduc. Per tant, seria d'alguna manera i Itàlia els qui tancarien la garbaca totalitat de les fronteres de França».

ELS CONCERTS SIMFONICS POPULARS DE LA BANDA MUNICIPAL

El diumenge proper, a un quart de dotze del matí, concert per la Banda Municipal al Palau de Belles Arts.

Programa.—Primera part: «Sinfonia», obertura, de Bizet. «Allegretto de la vuitena simfonia», de Beethoven. «Polonesa en la bemol», de Chopin. «Rapsòdia Hongaresa núm. 13», de Liszt.

Segona part: «Missa Heroica», de Saint-Saens. «El Albalcino», de la simfonia «Libertat», d'Albéniz. «Furor», de Wagner.

La entrada serà gratuïta. Tiquets de seient a UNA pla. a profit dels Hospitalats de Sang i de la Creu Roja.

La primera expedició de la “Comissió pro ajut queviures Madrid”

Han retornat ja a Barcelona els expedicionaris de la tramesa de queviures de Madrid, organitzada per aquesta Comissió.

Els comissionats ens han fet remarcar les múltiples atencions que han trobat per tot arreu. A València, el company responsable del Parc Mòbil del Ministeri de Marina i Aire, posà a la disposició dels expedicionaris cinc camions nous i equipats per a millor efectuar la tramesa a la capital de la República des de València, de les tones de queviures enviades, la qual cosa hem d'agrair.

L'arribada a Madrid ha estat apoteòsica, car tota la Premsa madrilenya s'ha ocupat amb interès dels detalls del viatge, com es comprovarà pels gràfics dels diaris. El propi alcalde de Madrid, Rafael Henche de la Plata, es féu càrrec dels queviures, robes i medicaments i regreació personalment tan valuosa ajuda. Els gèneres quedaren dipositats al magatzem de Provisions de l'Ajuntament per repartir-los immediatament pels fronts més necessitats.

No hi ha dubte que tots els esforços i sacrificis que realitza la reorganització catalana juntament amb els d'aquesta Comissió, s'han de donar per ben esmerçats quan hom compra palpablement amb quin goig reben els nostres germans de Madrid el nostre ajut.

Per a ésser dignes dels nostres combatents, cal que continuem enviant a la capital de la Llibertat els nostres donatius en queviures, espècies o metèl·lics.

El nostre ajut.

Madrid, 21.—Ha continuat l'activitat del nostre exèrcit al sector sud del Tago.

Els soldats de la República han atacat algunes posicions enemigues de la Vega i han castigat amb energia els facciosos als quals han produït baixes vistes i destroces als parapets.

Els facciosos es mostren bastant crebentats i tenen una moral molt baixa, puix que aduec en la defensa posen poca energia.

Les nostres bateries han llançat els seus projectils contra les posicions feixistes i especialment contra les situades als ravalis de la capital.

Intercanvi de notícies

Ginebra, 21.—El Comitè Internacional de la Creu Roja organitza, amb l'aprovació del govern espanyol, un intercanvi de notícies entre familiars situats en zones on era imposible la comunicació.

També s'ha celebrat, a la sala del Tribunal Popular núm. 2, la presa de possessió de set advocats fiscals de l'Audiència, dels tretze darrerament nomenats.

Ambdós actes han assistit els companys Andreu, Chorro i els magistrats i altres funcionaris d'aquell centre oficial.

També el dilluns vinent començarà l'actuació del Tribunal Popular número 2, el qual està presidit per Eduard Sanjaun.

Amb referència a l'actuació del Tribunal número 1, el seu President ens ha facilitat la nota següent: «Els Jurats que foren sortejats el dimarts passat, per a actuar durant la setmana vinent, han estat citats oficialment perquè acudeixin el dilluns vinent, dia 24, a les deu del matí, davant els Tribunals Populars Especials números 1 i 2, amb objecte de començar la celebració de vistes».

Els que no haguessin estat citats i figurin entre els sortejats el dimarts passat, han de donar-se per advertits per tal de compareixer el dilluns davant els Tribunals corresponents».

El «Diari Oficial» publica la següent disposició del conseller de Cultura: «A l'ornada la celebració de la Fira del Llibre fins al vinent més de juny, per Ordre d'aquest Departament, del 10 del corrent més de maig i en virtut de l'organització que és concedida en l'esmentada Ordre».

He resolt: Són fixats els dies 3, 4 i 5 de juny, més de juny per a la celebració de la Fira del Llibre d'enguany. Barcelona, 19 de maig del 1937».

LES CENDRES DE SNOWDEN, EN UN CAMP DE CONCREU

Londres, 21.—Per disposició especial de Lord Snowden, suïssa traspassat, les seves cendres han estat escampades en un camp de concreu prop de Cowling.

TRIOMF DE JOHN LEWIS

Pittsburgh, 21.—En un plebiscit organitzat a la «John Laughlin Steel Corp.» per a saber la forma d'organització sindical que devia adoptar-se, la federació d'indústries de John Lewis, ha obtingut 17.000 vots a favor i 7.000 en contra.

VOLUNTARIS

Reserva a Roma sobre la proposició d'armistici per a la retirada de “voluntaris”

Roma, 21.—En els cercles responsables no es vol declarar res relatiu a l'enquesta feta actualment pel Govern britànic prop dels Goversns interessats sobre l'oportunitat d'un armistici a Espanya que precedís l'eventual retirada dels voluntaris estrangers que hi combaten.

L'ambaixador d'Anglaterra a Roma, Sir Eric Drummond, es troba actualment absent de Roma, i Ciano és a Budapest. S'estima, amb tot, en alguns mitjans que tot el referent a l'armistici només pot interessar els dos adversaris espanyols.

MUSSOLINI HA ADVERTIT A FRANCO LA SEVA INTENCIO DE RETIRAR LES TROPPES ITALIANES QUE LLUITEN AMB ELS REBELS ESPANYOLS

Gibraltar, 21 (de l'Agència Reuters).—Als cercles generalment ben informats s'estima que el viatge de March i de diverses persones pròximes al generalíssim a Roma, ha estat motivat per l'advertiment recentment adreçat per Mussolini a Franco prevenint-lo de la seva intenció de retirar totes les tropes italianes que actualment lluiten als rengles rebels.

Aquesta mesura, segons els cercles esmentats, és deguda a les contínues protestes adreçades a Mussolini per les famílies i amics dels voluntaris italians.

EL GRAN NOMBRE DE BAIXES DE «VOLUNTARIS» ITALIANS HA ESTAT LA CAUSA DE LA DECISIO DEL DUCE

Gibraltar, 21 (de l'Agència Reuters).—La decisió del Duce de retirar les tropes italianes que lluiten a Espanya sembla que és deguda al fet que durant els deu mesos de guerra, la situació a Espanya roman sense canvis notables i que entre les dotzenes de milers de morts figuren en gran nombre «voluntaris» italians.

Entre els «aristòcrates» espanyols arribats a Gibraltar aquest matí, figuren els ex-ducs de Tovar, els ex-ducs de Híjar i diversos oficials insurrectes. Els ex-ducs de Montellana arribaren ahir amb l'ex-duc d'Alba i marxaren en companyia de Joan March amb direcció a Roma.

Un intent d'atac facciós al Jarama ha estat violentament rebutjat

Madrid, 21.—Ha continuat l'activitat del nostre exèrcit al sector sud del Tago.

Els soldats de la República han atacat algunes posicions enemigues de la Vega i han castigat amb energia els facciosos als quals han produït baixes vistes i destroces als parapets.

Els facciosos es mostren bastant crebentats i tenen una moral molt baixa, puix que aduec en la defensa posen poca energia.

Les nostres bateries han llançat els seus projectils contra les posicions feixistes i especialment contra les situades als ravalis de la capital.

Aquest matí han pres possessió set de nous fiscals de l'Audiència

Aquest matí, a la sala de vistes del Tribunal de Cassació, ha tingut lloc la presa de possessió del nou llinat fiscal de l'esmentat Tribunal, Crisanto Bares Casal.

També s'ha celebrat, a la sala del Tribunal Popular núm. 2, la presa de possessió de set advocats fiscals de l'Audiència, dels tretze darrerament nomenats.

Ambdós actes han assistit els companys Andreu, Chorro i els magistrats i altres funcionaris d'aquell centre oficial.

També el dilluns vinent començarà l'actuació del Tribunal Popular número 2, el qual està presidit per Eduard Sanjaun.

Amb referència a l'actuació del Tribunal número 1, el seu President ens ha facilitat la nota següent: «Els Jurats que foren sortejats el dimarts passat, per a actuar durant la setmana vinent, han estat citats oficialment perquè acudeixin el dilluns vinent, dia 24, a les deu del matí, davant els Tribunals Populars Especials números 1 i 2, amb objecte de començar la celebració de vistes».

Els que no haguessin estat citats i figurin entre els sortejats el dimarts passat, han de donar-se per advertits per tal de compareixer el dilluns davant els Tribunals corresponents».

El «Diari Oficial» publica la següent disposició del conseller de Cultura: «A l'ornada la celebració de la Fira del Llibre fins al vinent més de juny, per Ordre d'aquest Departament, del 10 del corrent més de maig i en virtut de l'organització que és concedida en l'esmentada Ordre».

He resolt: Són fixats els dies 3, 4 i 5 de juny, més de juny per a la celebració de la Fira del Llibre d'enguany. Barcelona, 19 de maig del 1937».

LES CENDRES DE SNOWDEN, EN UN CAMP DE CONCREU

Londres, 21.—Per disposició especial de Lord Snowden, suïssa traspassat, les seves cendres han estat escampades en un camp de concreu prop de Cowling.

TRIOMF DE JOHN LEWIS

Pittsburgh, 21.—En un plebiscit organitzat a la «John Laughlin Steel Corp.» per a saber la forma d'organització sindical que devia adoptar-se, la federació d'indústries de John Lewis, ha obtingut 17.000 vots a favor i 7.000 en contra.

LA RIFA

PRIMER PREMI: 6.698.—Madrid SEGON: 23.327.—Barcelona TERCER: 10.501.—Barcelona QUART: 32.486.—Madrid CINQUÈS: 1.369.—Madrid: 7.753; Madrid: 23.113; València: 26.785; València: 18.849; València: 32.935; Madrid: 21.805; Alacant: 21.729; Alacant: 34.733; Alacant: 36.712; Alacant: 36.201; Alacant;

Els rics no acudeixen a cap subscripció nacionalista

I els pobres “liechas” molts dies se'n van a dormir sense haver menjat res...

Gibraltar, 21.—«A B C», de Sevilla, publica el següent telegrama: «Huelva.—El governador civil, Sr. Vázquez Ramos, habiando con los periodistas, se mostró verdaderamente entristecido y contrariado por unas noticias que le llegaban de los comedores de los «liechas», en los que no sólo se atiende a estos hombres del mañana, sino también a otros que no pertenecen a la organización. Tal noticia le causaba más dolor al saber que muchos de estos niños se quedaban sin comer porque no respondían a la suscripción abierta muchas personas, entre las que figuraban algunas muy conocidas y pudientes, según relación que se le había facilitado. El gobernador terminó diciendo que esperaba que todos estos señores rectificarian su actitud, para evitar, no sólo la publicación de sus nombres en las columnas de la Prensa, sino también las medidas que pudieran adoptarse contra ellos por tan inculcable conducta, falta del más elemental patriotismo y ausente de sentimientos humanitarios».

tres bateries han descarregat llurs projectils durant més de tres hores sobre les escasses posicions enemigues que hi: en aquells sectors, sense que l'enemic donés anyada de vida.

Als fronts propers a Madrid, tranquil·litat.

Solament al Pont dels Francesos, carretera de La Corunya i Ciutat Universitaria, els nostres canons han bombardejat intensament les posicions enemigues.

L'aviació ha efectuat vols d'observació i protecció sobre tots els fronts.

litars, entre ells casernes, el Palau Episcopal i la Casa de Correus.

Al Jarama han tornat a donar senyals de vida els feixistes amb un intent d'atac. Les nostres forces, després de sostenir el bombardeig de l'artilleria enemiga sense tenir baixes, han sortit de llurs trinxeres, precedits dels dinamiters, i han pogut comprovar que els moviments de les forces faccioses no eren més que un intent d'atac que ha estat tallat amb rapidesa. Els facciosos no s'han tornat a moure.

El canoneig ha estat bastant intens als sectors de Las Navas i sud de la provincia d'Àvila, car les nos-

trats, entre ells casernes, el Palau Episcopal i la Casa de Correus.

Al Jarama han tornat a donar senyals de vida els feixistes amb un intent d'atac. Les nostres forces, després de sostenir el bombardeig de l'artilleria enemiga sense tenir baixes, han sortit de llurs trinxeres, precedits dels dinamiters, i han pogut comprovar que els moviments de les forces faccioses no eren més que un intent d'atac que ha estat tallat amb rapidesa. Els facciosos no s'han tornat a moure.

El canoneig ha estat bastant intens als sectors de Las Navas i sud de la provincia d'Àvila, car les nos-

litars, entre ells casernes, el Palau Episcopal i la Casa de Correus.

Al Jarama han tornat a donar senyals de vida els feixistes amb un intent d'atac. Les nostres forces, després de sostenir el bombardeig de l'artilleria enemiga sense tenir baixes, han sortit de llurs trinxeres, precedits dels dinamiters, i han pogut comprovar que els moviments de les forces faccioses no eren més que un intent d'atac que ha estat tallat amb rapidesa. Els facciosos no s'han tornat a moure.

El canoneig ha estat bastant intens als sectors de Las Navas i sud de la provincia d'Àvila, car les nos-

litars, entre ells casernes, el Palau Episcopal i la Casa de Correus.

Al Jarama han tornat a donar senyals de vida els feixistes amb un intent d'atac. Les nostres forces, després de sostenir el bombardeig de l'artilleria enemiga sense tenir baixes, han sortit de llurs trinxeres, precedits dels dinamiters, i han pogut comprovar que els moviments de les forces faccioses no eren més que un intent d'atac que ha estat tallat amb rapidesa. Els facciosos no s'han tornat a moure.

El canoneig ha estat bastant intens als sectors de Las Navas i sud de la provincia d'Àvila, car les nos-

litars, entre ells casernes, el Palau Episcopal i la Casa de Correus.

Al Jarama han tornat a donar senyals de vida els feixistes amb un intent d'atac. Les nostres forces, després de sostenir el bombardeig de l'artilleria enemiga sense tenir baixes, han sortit de llurs trinxeres, precedits dels dinamiters, i han pogut comprovar que els moviments de les forces faccioses no eren més que un intent d'atac que ha estat tallat amb rapidesa. Els facciosos no s'han tornat a moure.

El canoneig ha estat bastant intens als sectors de Las Navas i sud de la provincia d'Àvila, car les nos-

litars, entre ells casernes, el Palau Episcopal i la Casa de Correus.

Al Jarama han tornat a donar senyals de vida els feixistes amb un intent d'atac. Les nostres forces, després de sostenir el bombardeig de l'artilleria enemiga sense tenir baixes, han sortit de llurs trinxeres, precedits dels dinamiters, i han pogut comprovar que els moviments de les forces faccioses no eren més que un intent d'atac que ha estat tallat amb rapidesa. Els facciosos no s'han tornat a moure.

El canoneig ha estat bastant intens als sectors de Las Navas i sud de la provincia d'Àvila, car les nos-

litars, entre ells casernes, el Palau Episcopal i la Casa de Correus.

Al Jarama han tornat a donar senyals de vida els feixistes amb un intent d'atac. Les nostres forces, després de sostenir el bombardeig de l'artilleria enemiga sense tenir baixes, han sortit de llurs trinxeres, precedits dels dinamiters, i han pogut comprovar que els moviments de les forces faccioses no eren més que un intent d'atac que ha estat tallat amb rapidesa. Els facciosos no s'han tornat a moure.

El canoneig ha estat bastant intens als sectors de Las Navas i sud de la provincia d'Àvila, car les nos-

Les finances italianes

El déficit explica moltes actituds del feixisme

Roma, 21. — Ahir, a la Cambra, en acabar-se la sessió de la tarda, el ministre de Finances, Thaon di Revel, pronuncià un interessant discurs sobre l'estat de les finances italianes. Com se recorda, Itàlia, a partir de les sancions, deixà de publicar tot allò que feia referència a l'estat de la Hisenda pública. Delà de publicar els balanços del Banc d'Itàlia, les xifres del balanç comercial, els déficits presupostaris. L'interès de les declaracions de Thaon di Revel era, doncs, extraordinari, puix que Itàlia, per primera vegada, passava a declarar obertament davant del món la situació veritable de les seves finances.

De les declaracions de Thaon di Revel resulta que les entrades extraordinàries, per emprèstils i procediments tals com la recollida de títols estrangers, s'elevaren a un total de 25 mil milions. Això serví per cobrir el déficit dels exercicis de 1934-35 i 1935-36, que s'elevava a 14.716 milions i cobrí les despeses extraordinàries en curs. El deute públic, sense comprendre el deute flotant, que pel juny de 1934 era de 92 mil milions, era de 111 mil milions a l'abril de 1937. La circulació fiduciària, que era de 13.145 milions el desembre de 1934, passà a 15.644 milions l'abril de 1937.

La reserva del Banc d'Itàlia, que era de 5.892 milions el desembre de 1934, baixà a 4.622 milions el 30 d'abril de 1937.

Referint-se a la alineació de la lira, el ministre de Finances declarà que no era resultat, de cap manera, de l'empresa africana, sinó que fou necessària per la desvalorització de les altres divises.

Demanada i acceptada per tothom una treva en l'anomositat — per no emprar un altre mot — que presidia els comentaris i les polèmiques a què es lliuraven els sectors anti-feixistes a través de la Premsa, de la propaganda mural i de la tribuna pública, presenciem novament un avivament d'aquell estat de coses.

Tornem a insistir sobre la necessitat, cada dia més urgent, d'abandonar aquesta prauja polemizadora, que no vol pas dir abandonament de la defensa de principis, per tal d'endegar les nostres activitats a enfortir, amb la màxima austeritat i responsabilitat, la moral de guerra.

Tot, absolutament tot, és secundari a la necessitat de guanyar la guerra. Tots els indicis coincideixen a assenyalar que ben aviat entrarem en una fase decisiva de la nostra lluita. Particularment a Catalunya, els problemes de la guerra s'imposaran a tots els altres, i cal que quan això s'esdevingui, la unitat de la reraguarda, en tots els seus aspectes, no es vegi entelada per la més petita ombra de recels i que el prestigi del poder públic i de tots els organismes civils i militars no sofreixi la més petita disminució.

INFANTS ESPANYOLS CAP A MEXIC

Cárdenas acollirà aquests fills d'Espanya com si fossin seus



El President de la República mexicana, LAZARO CARDENAS, gran amic d'Espanya...

Enmig del brogit enorme que alça aquesta canalla, les petites víctimes de la guerra, hem conversat breument amb uns companys del Comitè Ibero-Americà iniciador de les gestions prop del President Cárdenas perquè aquest acollís a Mèxic una o diverses expedicions d'infants espanyols.

Plovia; gairebé to el dia d'ahir va ploure. Darrera els vidres de la planta baixa de l'Hotel Regina, ara convertit en menjadors del poble, uns infants han alçat les cortinetes i miraven aquest espectacle etern i sempre nou de la pluja com cau, monòtona.

«UN D'ELLS ES EL MEU FILL»

La gent passa de pressa sense aturar-se a contemplar aquest aparador atapeït de criatures encuriosides davant l'aigua que cau.

Hi ha nassos, ulls, rostres de totes menes. Els uns alxafen el naset en el vidre, altres recolzen els dits sobre la làmina transparent i deixen damunt d'ella la menuda empremta digital.

En els ulls d'aquella colla d'infants hi veïem així mateix expressions diverses: alegria, tristesa, enyorança.

Amb la mà pico als vidres:

—Qui sou, marrecs?

Aquesta pregunta, feta des del carrer, no és sentida pels nens; en canvi, una dona que es dirigeix a l'hotel, em respon:

—Són els infants que marxen a Mèxic. Un d'ells és el meu fill.

LES PETITES VÍCTIMS

Darrera la dona hem entrat, nosaltres. En una de les àmplies naus de l'edifici hi ha una munió de criatures, moltes. Cinc-cents. Fan un soroll de mil dimonis. Sabem que d'un moment a l'altre van a marxar lluny, molt lluny d'aquí i ningú no els pot fer estar quietes. Criden, corren, juguen i, sobretot, volen sortir al carrer.

Les persones que tenen cura d'aquests infants, no paren. Junts amb aquesta legió enorme de quixalls, hi ha unes dones tristes que lluiten en va per amagar el seu dolor. Són les mares, les pobres dones que han pogut sobreviure als estralls del feixisme i que refugiades a Catalunya veuen com ara se'n van els seus fills a un lloc molt llunyà, però molt acollidor: Mèxic.

Enmig del brogit enorme que alça aquesta canalla, les petites víctimes de la guerra, hem conversat breument amb uns companys del Comitè Ibero-Americà iniciador de les gestions prop del President Cárdenas perquè aquest acollís a Mèxic una o diverses expedicions d'infants espanyols.

LA GENEROSITAT D'UN PRESIDENT

—Ha estat la nostra tasca una mica laboriosa —ens diuen—, però ara les portes del país germà s'han obert generoses per a aquesta primera expedició de cinc-cents infants espanyols. L'organització del trasllat dels infants va a càrrec del ministeri d'Assistència Social i del Govern d'Espanya, però les despeses dels passatges dels expedicionaris i l'estada a aquell país, mentre duri la guerra, són costejades totalment pel Govern del President Cárdenas, qui ha promès acollir com a seus els fills d'aquests espanyols dissortats, molts dels quals han caigut sota les bales faccioses.

Mai —afegeixen els camarades del Comitè— no agraïrem prou bé la generositat d'aquest gran estadista americà.

INFANTS DE TOT ESPANYA

—Hi ha infants de tot Espanya: de Madrid, Màlaga, Irun i alguns, pocs, d'Astúries, tots ells procedents ara de les colònies d'evacuats instal·lades a Catalunya, d'on també surten alguns nens, fills de famílies necessitades.

Mireu, ací hi ha els seus equips.

En un angle de la sala s'apila un feix de maletes. Dins d'elles hi ha roba humil, pantalons petits, mariners, roba interior. No hem vist, però, cap joguina. Molts d'aquests infants no tenien roba. Les notes del «Comitè Ibero-Americà» han hagut d'anar-la recollint, fins a formar aquest modest equip infantil.

«JO SOC MEXICÀ»

En l'expedició figuren indistintament nens i nenes. Els més grans tenen catorze anys. Els més petits, quatre.

Hem vist la mascota de l'expedició. Un nen que, malgrat tots els reglaments, és impossible que pugui tenir els quatre anys. És menut, ros, amb els ulls molt oberts. No té ningú, ni pare ni mare. A l'hora que marxí el vaixell no s'alçà cap mocador blanc per acomiadar aquest menut, víctima, com tants d'altres, d'aquesta tràgica hecatombe que s'ha desfermat monstruosa sobre Espanya.

—Com et dius, petit?

Contesta un nom i uns cognoms castellans. I afegeix:

—Sóc mexicà.

Mentida, però ha sentit parlar tant de l'hospitalari país on va destinat, que fins i tot ja es creu fill d'allà.

«QUAN TORNI, VEURE ELS MEUS PARES»

—I tu, bonica, marxes contenta?

Es una nena andalus, de Màlaga. Ha sofert molt. A desgrat dels seus pocs anys porta ja a la cara, als ulls, l'empremta dramàtica de les hores tràgiques que ha viscut.

En evacuar la seva ciutat, uns avions facciosos segaren amb la metralla part d'aquella columna de fugitius. Calgueren el seu pare i la seva mare. Ella marxava davant amb uns veïns. Fou un èxode paorós que ha esborrat per sempre el somriure en aquests llavis infantils. Tothom li ha fet creure que els seus pares viuen.

Per això ella ens diu:

—Sí; marxó contenta perquè quan torni veuré els meus pares.

El meu darrer esguard és per a aquests nens i nenes, els quals el President Cárdenas acollirà com a fills propis.

Artur LLORENÇ

L'assassí de Jaurès és mort al camp dels rebels

A, periòdic «L'Aube Sociale», que es publica a Béziers, trobem un entretí, estampa el caracter sobretot de la resta de la impressió, el qual diu així:

«Raoul Villain, l'assassí de Jaurès, és mort. Ha estat mort, recentment, a Espanya. Als rangs franquistes, naturalment.

Ha estat feta justícia.

La Comissió tingué la pensada de fer passar a Hugo un paper en el qual havia escrit: «Els proletaris de França us volen veure».

El Mestre el rebé tot seguit i els féu quedar a dinar amb ells. Quan els seus nets arribaren a taula, començà a parlar dels seus fills i dels seus fills.

—Mira, Joan, veus aquest home que està aquí assegut? Doncs, aquest home és la França. Vés i fes-li un petó.

I els nets els presentà dient:

—Aquí teniu el futur. Demaneu força per a ells, que mai no demanareu prou.

L'escena té tot l'estil grandiloqüent de l'època, en la formació del qual el mateix Victor Hugo era un dels més responsables. Però, malgrat això, té un to de sinceritat, de bona fe, que colpeja.

Avui, als cinquanta-un anys de la mort del Pare Hugo, continua la polèmica que començà amb l'estrena de «Hernani» i que encara no ha acabat. Ara, els tons i els arguments surten de l'esfera purament literària per anar a raure en el terreny de la política. Per als quals els agrada de tancar-se en la seva petita torre de vori, això serà una pèrdua. Però, per als quals en Victor Hugo veuen el que el mateix volia que hi veïessin, per a aquests la polèmica li haurà guanyat.

Aquests avui es pregunten:

—Victor Hugo, per qui estaria, al visqués ara: «els nacionals» de Franco o pels lleials?

I no dubten ni un instant a respondre'ls...

Aquesta és, justament, la força enorme del geni de Victor Hugo.

Si ets mare, recorda't dels infants. «La Dona» a la «Rera-guarda» el necessita.

Els que sortiran diumenge per al Treball Voluntari

El proper diumenge els allistats a l'Oficina de Treball Voluntari de la Generalitat, compresos entre els números del 3.500 al 4.000, hauran de presentar-se per tal de sortir als llocs on s'efectuen obres de fortificació i defensa.

L'hora de presentar-se serà a dos quarts de set del matí.

A AUSTRIA

Com s'aprecia l'actuació italiana als rangs de Franco

Naturalment, trobant-se tot a l'altra banda i malgrat la rapidesa de les comunicacions dels nostres dies, les noves provincies d'Austràlia ens arriben ben endarrerides.

En una comunicació que rebem de Melbourne, redactada en la llengua auxiliar internacional, esperant, hom ens assabenta de com en aquell país antipòdic ha estat comentada la desfeta dels italians a les terres castellanes de l'Alcàntara.

Referint-se a la tessitura de Mussolini en assabentar-se dels fets per a ell calamitosos, diu així la comunicació esmentada:

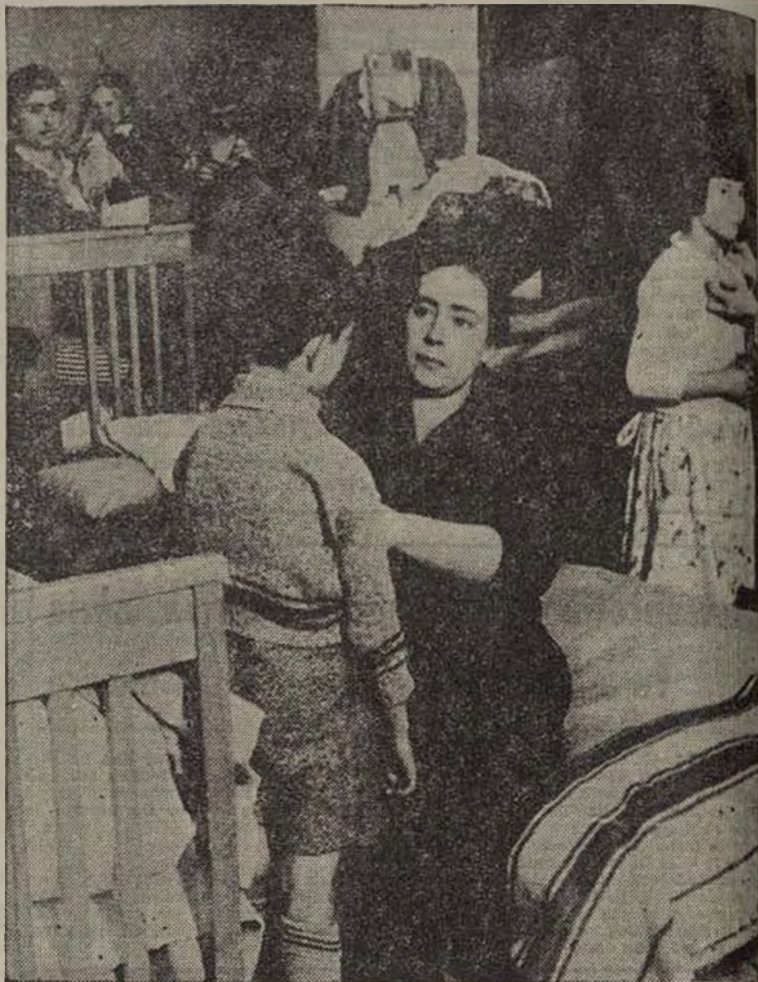
«Nosaltres, ací a Austràlia, considerem molt natural aquesta ràbia i malhumor de Mussolini. A ningú no plau el ridícul i que tants de milions d'homes de paria augusta ens hagin assabentat de les corbades dels italians a Brihuega, ho confessem, no és per prendre-ho com a cosa plaent. I així mes en considerar les circumstàncies d'aquesta «guil·lada» en què els italians ho abandonaren tot fins les samarretes, calçotets i... altres coses. Logícament pensant cal interpretar el fet en el sentit que els soldats italians, per tal de poder córrer sense traves ni nassos, llançaren la seva motxilla on portaven la roba.

En un sentit, suspicac més real i adient als fets, però en un sentit més materialista i pràctic, podem dir que els malaurats italians experimentarien la por amb tanta intensitat, el terror apoderant-se d'ells, que no podien fer altra cosa que deixar a les calces el que no podien fer d'altra manera i aprofitarien la primera ocasió favorable per a desembarassar-se de la cosa que no els deixava marxar amb comoditat.

Amb això ens hem fet un tip de riure per aquestes terres tan llunyanes de les vostres.

Fobre Mussolini! Ell, amb les seves pretensions i amb el seu orgull, que hagi de veure's competit del poble que tant odia. Que hagi d'assabentar-se de com són considerats els seus soldats a l'estranger, a camps de batalla a Espanya, on no tenia res a fer. Sortosament Austràlia és troba molt lluny d'Itàlia, altrament es podria temer que el d'educar no s'arribava amb el criteri que precedeix i, portat pels seus impulsos, en fos alguna de les seves.

Res de bo, com és natural!



Fins als darrers moments abans de marxar, les mares s'estan amb els seus menuts. Els miren, els besen i els repassen la roba. De bell nou els repeteixen els consells i les recomanacions. Són els darrers moments que passen plegats. Els millors moments d'aquesta mare que ha vist perdre el seu company sota el foc del feixisme i que ha vist enrunar-se i desaparèixer per sempre la seva llar. Sortosament, ha salvat el fill, la darrera esperança, i la millor...

Massa música alemanya; massa música italiana...

Un boicot comp.el lora el més digne

«La Voz», de Madrid, publica el següent escrit:

«Nosotros muy lejos de ser nacionalistas. Nos importa, sobre todo, España, nuestra España, la que lucha contra el fascismo apoyado por tropas extranjeras. Por importarnos el defender a España, no nos duele que a estas alturas, y después de los incalculables daños vienen causando alemanes e italianos, sigamos siendo tributarios de esas naciones en materia de música. Se nos objetará que el arte no tiene fronteras, lo que es verdad; pero a esto replicamos que en las circunstancias actuales el favorecer intereses de pueblos que nos hacen la guerra constituye una generosidad excesiva y una candidez lamentable.

Concretamente nos referimos a las emisiones por radio de obras musicales. A cada paso se nos sirven trozos de operas, sinfonias, canciones, etc., de contemporaneas mediaticas el pago de los derechos correspondientes. Nadie más respetuosos que nosotros con las grandes creaciones del espíritu humano allí donde se manifiesta. Nuestras admiraciones no tienen límites. Sin embargo, nos duele que productos muchas veces mediocres sean acogidos sin reparos y que de ellos se beneficien nuestros enemigos. El germanismo y el italianismo en cualquier aspecto, nos sublevar ahora más que nunca. Combatimos, en consecuencia el lado político, por las ventajas que reporta a quienes nos tratan con la máxima crueldad, reduciendo a ruinas los monumentos más hermosos de las poblaciones españolas y haciendo verter a torrentes sangre inocente de mujeres y niños; destruyamos, en una palabra...

Bosc Gimpera a Praga i París

«En compliment dels seus compromisos científics internacionals, el Rector de la Universitat de Catalunya, doctor Bosc Gimpera, es troba a Praga, havent donat a la seva Universitat una conferència sobre: «La prehistòria de la Península Ibèrica». Aquest acte fou presidit pel Degà de la Facultat de Filosofia en representació del Rector, i assistí a aquest el Minime d'Espanya, Dr. Jiménez de Asua.

En atenció a la personalitat científica del conferenciant i donant noves proves de solidaritat amb la República espanyola, el Dr. Bosc Gimpera fou obsequiat amb una recepció a la Universitat de Praga assistí després a un banquet que li oferi la Legació d'Espanya, al qual assistiren el Ministre de Mèxic i nombroses personalitats de la política, les lletres i les ciències trials.

A més fou obsequiat amb una recepció a l'Associació Universitaria que presideix el professor En-nost.

Seguidament el doctor Bosc Gimpera es dirigirà a París on ha de participar en un cicle de conferències que s'ha organitzat a la Sorbona entorn de l'Exposició d'Art Català Medieval que es celebra al Jeu de Paume, i en la qual prendran part Pere Coromines i Duran i Santpere.

Anglaterra no larà res que pugui perjudicar Xina

Londres, 21. — En el curs de l'entrevista entre Kung, ministre de Finances de Xina, i Eden, aquest segon que totes les negociacions empreses pel Govern britànic amb una o més potències del Pacífic tindrien en compte els interessos de Xina i mai no farien res que pogués perjudicar-les. Aquestes seguretat es referien principalment a les negociacions previstes entre el Govern britànic i el Japó.

Tant Kung com Eden comprovaren satisfactoriament que les relacions existents entre la Gran Bretanya i Xina presentaven aspectes afavorables i la situació a l'Extrem Orient havia millorat.

MAIG, 30, DIUMENGE

DIADA PRO KOMSOMOL

Per tal de manifestar la nostra solidaritat amb la Unió Soviètica que tant ens ajuda, aquest Comitè ha decidit organitzar una gran diada PRO KOMSOMOL, en la qual el poble, tot Catalunya, podrà demostrar la seva total adhesió a la magnífica ajuda que ens presta el poble germà.

A tot Catalunya, el dia 30 ha d'ésser un dia que es facin recaptos, subscripcions, etc., per a construir el nou Komsomol.

Que cap antifeixista no deixi de fer el seu donatiu PRO KOMSOMOL.